

דף קמז.

עין משפט א.

או"ח סימן שב פעיף א

א. המנער טלית או בגד חדש שחור מן הטל חייב ק, שהניעור טוב לבגד כמו כיבוס, והוא שאדם זה מקפיד ר שלא ללובשו בלא נייעור.

הגה: כ"ש שאסור לנער בגד שהתרטב במים או ירדו עליו גשמים, ודוקא בבגד חדש שמקפיד עליו.

הגה: י"א דאסור לנער בגד מן האבק שעליו ש אם מקפיד על האבק וטוב לחוש לדבריו ת.

הגה: מותר להסיר הנוצות מן הבגד בשבת א שאינם דבוקות בבגד כמו אבק ועפר, והוא שבאו מכר וכסת שאינם מוקצה.

עין משפט ב.

או"ח סימן שא פעיף כט

ב. לג. המתעטף בטליתו ולאחר שנתנה על ראשו מגביה כולה על כתפיו ב ויוצא בה בשבת חייב חטאת, אבל אם מעט ממנה מכסה גם את

ק. שבת קמ"ז. והיינו עדיין בחדושה ולא חדשה ממש, ב"י בשם רמב"ם, ואפי' נתכבסה ועדיין בחידושה הוי חדשה, וכ"כ הב"ח. וכיון שאין אנו בקיאים עד מתי נקרא חדש אוסרים בכל אופן, כה"ח אות א'.

ודוקא בשחורה וחדשה ומקפיד עליה שלא ללבוש אותה עם הטל שעליה אבל חסר אחד התנאים מותר. טור.

ולאו דוקא מן הטל דה"ה מהשלג שעליה, א"ר בשם האגודה.

ר. שאז הוי פסיק רישיה, מרשב"א בחידושו. גם במקום שמותר לנער הבגד כגון שהוא לא חדש או אינו מקפיד מ"מ ינער בנחת שלא יבא לידי סחיטה, כה"ח אות ו'.

ש. והיינו בשחור וחדש, מ"א ס"ק ג'.

ת. וכ"כ הב"ח דלכתחלה יש ליזהר, והא"ר כתב דזה מדינא אסור.

ו. ואם נשען על הקיר ונדבק מהסיד בבגדו מותר להכות עליו באצבעו עד שיצא מהבגד כ"כ בפתח הדביר אות ד'.

א. ובכה"ח אות י"א הביא מספר הזכרונות דחשש לאיסור, וע"כ יש ליזהר שלא להוציא שום נוצה מבגד שחור וכן שום דבר שנתלה בו. ועיין בבן איש חי פ' ויחי אות ח', וכה"ח אות י"א.

ב. ולא משאיר ממנה דבר על גופו, כה"ח אות ק"ע.

גופו הוי דרך מלבוש ומותר. וי"א דצריך שתהיה מכסה רוב גופו.^ג

עין משפט ג.

או"ח סימן שא סעיף לב לג

לב. לו. היוצא במעות צרורים לו בסדינו הייב.^ד

לז. אסור לצאת בשבת במעות או בכסף וזהב התפורים בבגדו.

הגה: ויש מתירין במקום הפסד^ה שמפחד שיגזלו ממנו אם יניח אותם בבית וכן נוהגים להקל^ו.

עין משפט ד.

או"ח סימן שא סעיף לד

לד. לח. סודר המקופל על כתפיו וחופה ראשו ורובו מותר^ז לצאת בו.

עין משפט ה.

או"ח סימן שא סעיף לא

לא. לה. הלובש בגד ומוציא ידיו מתוכה מן הצד ומגביה קצתם שלא יתלכלכו שוליה בטיט או לא יעכבו אותו ללכת מותר^ח, אבל אם היא רק טלית שלא כדרך מלבוש והיא יריעה אחת אם הגביה צדדיה כדי שלא יתלכלכו אסור, אבל אם קבצם כדי להתראות נאה כאנשי המקום מותר.

ג. כך משמעות הט"ז ס"ק כ"ד.

ד. דרך הוצאה בכך, או משום דרך חנוני לצאת כך, גמ' שבת קמ"ז.

ה. בהוצאה כלאחר יד, מ"א ס"ק מ"ו. ודוקא בתפורים יש מתירים משום פסידא, מ"א ס"ק מ"ו. ועיין בכה"ח אות קצ"א.

ו. היינו בשעת הדחק, ומ"מ אין מוחין במיקל דמוטב שיהיו שוגגין.

ז. ולא דמי לטלית דסודר שאני כיון שדרך לבישתו בכך, ב"י. והכל לפי הזמן והמקום.

ח. סודר שחכמים יוצאים בו כשתולין אותו על כתפיהם לתכשיט אסור לצאת בו כך בשבת. כה"ח אות קצ"ו.

ולא צריך בפועל שיכסה ראשו ורובו אלא שהוא רחב לכסות בו ראשו ורובו, ב"י. כה"ח אות קצ"ז.

ובזמנינו א"צ לכסות ראשו דאינם עשויים לכסות הראש ורק רובו בעי, לבוש, והכל לפי המקום והזמן.

ח. דגוף הבגד נשאר עליו בדרך מלבוש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ו.

או"ח סימן שכו סעיף א

א. אסור לרחוץ כל גופו ^ט בחמין אפי' כל אבר בפני עצמו ואפי' במים שהוחמו מע"ש ^י בין אם הם בכלי בין אם הם בקרקע ואפי' בשפיכת המים על כל גופו אסור.

אבל מותר לרחוץ בהם פניו ידיו ורגליו ^כ.

הגה: או שאר אברים כל שאינו רוחץ כל גופו.

א. ב. מותר לרחוץ כל גופו במים צוננים.

א. ג. כל איסור רחיצת כל גופו בחמין היינו בחמי האור אבל בחמי טבריה מותר ^ל אפי' כל גופו, ודוקא בקרקע אבל בכלי ^מ גם בחמי טבריה אסור משום שיבואו להחליף בחמי האור.

דף קמז:

עין משפט א.ב.

או"ח סימן שא סעיף מח

מח. נא. מנגב אדם במגבת ^ב ומביאה בידו במקום עירוב, ולא חוששין שמא יבא לסוחטה, אבל לא ימסור אותה לבלנים שחשודים על הסחיטה.

- ט. ^ו מברייטא שבת ל"ט, וכו"י. ואפי' רוב גופו אסור. וטעם האיסור דגזרו שלא יבא לידי איסור סקילה לחמם חמין בשבת. מ"א ס"ק א'-ב'.
- ^ז גם אם המים חמים פחות מיד סולדת בו יש להחמיר לדעת הרא"ש בסעיף ה', אך לדעת הרמב"ם נראה שמותר ועיין בכה"ח אות כ"ג שם.
- י. וביו"ט פסק השו"ע בסי' תקי"א סעיף ב' להתיר במים שהוחמו מערב יו"ט.
- ^י ובמצטער אף שאינו חולה כל גופו י"ל דמותר לרחוץ כל גופו בשבת במים שהוחמו מע"ש. רע"א בחידושים.
- כ. ^ו אבל בהוחמו בשבת עצמו, גם פניו ידיו ורגליו אסור, מ"א ס"ק ו'.
- ל. ^ו אבל במרחצאות של חמי טבריה שעשויים לרפואה אסור, כה"ח אות י' מברכי יוסף ועוד.
- מ. דכל שהוא בכלי לא ניכר אם הוא מחמי טבריה או חמי האור וע"כ אסרו בו.
- נ. כגון שרחץ פניו ידיו ורגליו, או כל גופו בצונן או בחמי טבריה כמ"ש בסי' שכ"ו.
- ^ו וטוב לנגב בדבר שאינו מקפיד שישאר רטוב, כה"ח אות רע"ו.

עין משפט ג.ד. או"ח סימן שא פעיף לד

לד. לח. סודר המקופל על כתפיו וחופה ראשו ורובו מותר ^ב לצאת בו.

עין משפט ה.ו. או"ח סימן שכז פעיף ב

ב. בדבר שמותר לסוך בו בשבת לא ימשמש בכח ^ע אלא ברפיון ידים.

עין משפט ז. או"ח סימן שכח פעיף מב

מב. מה. אין מתעמלין בשבת שמעסה הגוף בכח כדי שיזיע ^ב, ואסור לדחוק כריסו של תינוק שיעשה יציאה ^ז.

עין משפט ט. או"ח סימן שכז פעיף ג

ג. אין אדם מגרד ידיו ורגליו בכלי העשוי לכך ^ק אלא א"כ ידיו או

ס. ולא דמי לטלית דסודר שאני כיון שדרך לבישתו בכך, ב"י. והכל לפי הזמן והמקום. ^ו סודר שחכמים יוצאים בו כשתולין אותו על כתפיהם לתכשיט אסור לצאת בו כך בשבת. כה"ח אות קצ"ו.

ולא צריך בפועל שיכסה ראשו ורובו אלא שהוא רחב לכסות בו ראשו ורובו, ב"י. כה"ח אות קצ"ז. ובזמנינו א"צ לכסות ראשו דאינם עשויים לכסות הראש ורק רובו בעי, לבוש, והכל לפי המקום והזמן.

ע. ^ו דהוי עובדין דחול, רש"י וב"י. ושיפשוף והיינו משא"ז שעושין לעיפיים להחזיר להם הכח לרש"י אסור משום רפואה, ולרמב"ם יש להסתפק. כה"ח אות י"ז.

פ. ^ו בטור כתב שאסור לחולה להתעמל משמע שלבריא מותר, אך ברמב"ם פ' כ"א הלכה כ"ח לא כתב מילת חולה וא"כ אסור גם לבריא במתכוין להזיע לרפואה, כה"ח אות רל"ד, וא"כ אם מתעמל שלא להזיע מותר.

^ו ולרמב"ם אם אינו מתכוין לרפואה ולבא לידי זיעה מותר ואפי' לשפשף בכח, ולרש"י והטור מותר לשפשף בנחת, אבל בכח אסור אפי' לתענוג. כה"ח אות רל"ה.

וה"ה שאסור ללכת עד שמתייגע ומזיע ע"י זה בשבת משום שהיא רפואה וכל זה במיחוש בעלמא, אבל בחולי כל הגוף מותר לרוץ ולהתחמם אם צריך, כה"ח אות רל"ו, וטעם דלהזיע אסור, כיון שלפעמים מביאים הזיעה ע"י סממנים חיישינן לשחיקת סממנים באדם שיש לו מיחוש בעלמא דזה אסור, ט"ז ס"ק כ"ח.

צ. דגזרו בזה משום שחיקת סממנים המשלשלים. כה"ח אות רל"ח מהט"ז שם.

ק. משום עובדין דחול, אבל בידי מותר לגרד ויזהר שלא יעשה בכח שלא יעשה חבורה או יתאדם הבשר והו"ל נצרך הדם ואסור. כה"ח אות י"ח.

ואם הכלי מיוחד לשבת מותר וע"כ יש מייחדין מסרק משער חזיר לשבת להשכיב השער וזה מותר. כה"ח אות י"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

רגליו מטונפות לו בטיט.

עין משפט י. אר"ח סימן שא סעיף מו

מו. מט. בגדים רטובים במים אסור לתלותם סמוך לאש ר.

הגה: ואסור לטלטלם ש שמא יבא לידי סחיטה, והוא שמקפיד על מימיו ת.

הגה: אסור לילך בשבת במקום שיכול להחליק וליפול במים שמא ישרו בגדיו ויבא לידי סחיטה.

עין משפט כ.ל. אר"ח סימן שכח סעיף לג

למ. מב. לשתות דבר הגורם להקאה א אפי' בחול אסור משום הפסד אוכלין ואם הוא מצטער מרוב מאכל בחול מותר ב אפי' בסם, ובשבת אסור בסם ג ומותר ביד.

עין משפט מ. אר"ח סימן של סעיף י

מותר לכרכו בבגדיו שלא יתעקמו איבריו.

- ר. משום מבשל או משום מלבן וא"כ אפי' בשריה מועטת אסור. ומ"מ במקום שאין היד סולדת שם מותר שאין בו בישול, מ"א ס"ק נ"ז. וליד החמה אסור משום מראית העין, וליד האש אסור אפי' הוא לבוש בהם, מטעמים הנ"ל. כה"ח אות רס"ה.
- ו. וא"כ צריך ליזהר כשיש גשמים ואדם נכנס רטוב בשבת שלא יעמוד ליד ההסקה אם יכול הבגד להגיע ליד סולדת בו שם שיש בזה משום מבשל וגם מלבן.
- וגם אם אדם עמד שם רק לחמם עצמו ואינו מתכוון לבשל מ"מ הוי פסיק רישיה, כ"כ הא"ר אות ע"ט.
- ש. אבל הרבה בני אדם יחד שמזכירים אחד את חבריו אין איסור שיבא לידי סחיטה. כה"ח אות רס"ח.
- ת. אבל בלי זה שאינו מקפיד כגון דבר שעשוי להיות שרוי במים לא גזרו בו, כה"ח אות רס"ט.
- א. חולה כל גופו שאין בו סכנה מותר לשתות בשבת משקה המשלשל, ואין חילוק בין מר למתוק, רדב"ז ח"ג סי' תר"מ אבל לבריא אסור לשתות חומר משלשל, וכ"כ בבן איש חי פ' תצוה אות ט'. ובכה"ח אות קכ"ו.
- ב. דבמצטער אין איסור משום הפסד אוכלין, ב"י.
- ג. משום רפואה ואפי' במצטער שהרי אפשר ביד, וביד מותר משום שזה בשינוי.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com